

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 14 de febrer de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La societat C.C. va presentar davant de l'Hble. Batllia demanda a tramitar pel procediment ordinari, contra els Srs. P.M. i A.S., en reclamació de la quantitat de 113.024,13 €, amb els interessos convencionals pactats, en concepte de reembossament de 2 préstecs pels quals els demandants es varen constituir com a caució solidaria.

Els Srs. P.M. i A.S. no van comparèixer.

II.- Per sentència de data 26-7-2007, l'Hble. Tribunal de Batlles, secció civil, va declarar d'ofici la manca de jurisdicció del Tribunals Andorrans per a conèixer de la pretensió esmentada per la societat C.C. contra els Srs. P.M. i A.M., condemnant en costes la part agent.

III.- Contra aquesta resolució la societat C.C. ha interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- L'Hble. Tribunal de Batlles va declarar d'ofici la incompetència dels Tribunals Andorrans per conèixer del present litigi, perquè la part demandant no ha acreditar de manera suficientment significativa que els demandats tenien al domicili al Principal. Segons la jurisprudència d'aquesta Sala, és erroni el pronunciament anterior de l'Hble. Tribunal de Batlles en haver declarat d'ofici la manca de jurisdicció dels Tribunals Andorrans per conèixer del litigi, pel motiu esmentat. En efecte, l'art. 41 de la Llei Qualificada de Justícia determina que els Batlles i Tribunals Andorrans coneixen dels judicis que es plantegin en territori andorrà entre andorrans, entre estrangers, i entre andorrans i estrangers. Per tant, tot el referent a la competència objectiva, tant per raó de la matèria com de la quantia, és de "ius esgums" i els Tribunals Andorrans han d'apreciar d'ofici la seva falta de competència quan és el cas ; i el mateix escau dir pel que fa a la manca de competència funcional del Tribunal. Ara aquí, no és així respecte a la competència territorial, perquè, en aquest cas, llevat que existeixi alguna norma imperativa, que no es troba en autes, les parts poden sotmetre's expressament o tàcitament al Tribunal escollit, ja que la competència territorial es dispositiva i depèn de la voluntat dels afectats. En conseqüència el Tribunal de Batlles no podia declarar d'ofici la seva falta de competència territorial sinó que havia de ser la part qui, si de cas, l'havia de fer valorar.

En autes, els demandants no van comparèixer, encara que el Sr. P.M. gaudia d'una autorització d'immigració vàlida fins el mes de novembre de 2006, i que els defenents tenien un domicili al Principat d'Andorra, a més a més dos advocats del Principat han sol·licitat un aplaçament de la demanda, sense plantejar l'excepció d'incompetència de jurisdicció. Conseqüentment el Tribunal de Batlles havia de jutjar i sentenciar el fons,

el que aquest Tribunal Superior haurà de fer aquí en haver de revocar la decisió indeguda d'incompetència de la sentència impugnada.

II.- Pel que fa al fons del litigi, resulta dels documents que consten en autes, que per contracte de 9-8-99, la societat C.C. va finançar l'adquisició d'un fons de comerç de fleca situat a CENON (FRANÇA) per la SARL P., per un preu de 1.100.000 FF, que per contracte de data 27-10-99, la mateixa entitat va també finançar l'adquisició d'un altre fons de comerç de fleca per la SARL P. per un preu de 800.000 FF; que ambdós finançaments van ser garantits mitjançant una penyora sobre els fons de comerç adquirits, i també mitjançant l'aval personal i solidari dels consorts M. i dels consorts D., a altura de 50% de l'import del préstec per cada un dels avals; que la SARL P. va ésser objecte d'un procediment de liquidació judicial de data 23-2-05, i en el marc del qual la societat C.C. va declarar el seu crèdit per l'import de 51.406,13 € pel primer préstec i 42.558,12 € pel segon; que per carta del 28-2-05, la societat C.C. va requerir els consorts M. per a complir el seu compromís d'aval solidari ; que aquest requeriment no va tenir cap efecte positiu, atès que els consorts M. no varen pagar cap quantitat.

III.- Essent acreditat el principi i el quantum del deute dels Srs. P.M. i A.S. esposa M., en qualitat d'avals solidaris de la societat P. en situació de liquidació judicial, s'ha d'estimar íntegrament la demanda de la societat C.C..

L'estimació del recurs imposa posar les costes judicials d'ambdues instàncies a càrrec de les parts demandades.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Estimar el recurs de la societat C.C.,
Revocar la sentència de l'Hble. Tribunal de Batlles
de data 26-7-07;

Estimar íntegrament la demanda de la part actora i
en conseqüència, condemnar solidàriament als Srs. P.M. i
A.S. esposa M. a pagar a la societat C.C. la quantitat de
113.024,13 €, amb els interessos convencionals pactats,
fins a l'aixugament total del deute ; així com a pagar
les costes processals d'ambdues instàncies.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en
serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia,
per al seu coneixement i als efectes escaients,
definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-